

РЕШЕНИЕ

№ 277

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 26.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5130** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от [Административно-процесуалния кодекс](#) (АПК).

Образувано е по жалба на Х. А. Н. /Н. А. N./, гражданин на Ливанската република, срещу отказ с рег. № В. 18002382 за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Жалбоподателят не се явява, представлява се от адвокат В. И., с пълномощно по делото.

В жалбата са наведени оплаквания за незаконосъобразност на издадения административен акт, които според жалбоподателя се изразяват в нарушение на административно-производствените правила, противоречие на издадения акт с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Наведени са доводи за извършено нарушение на чл. 8, ал. 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, а именно в нарушаване правото на личен и семеен живот. Подробни съображения в тази връзка са изложени в депозираната жалба. В заключение от съда се иска да отмени оспорения отказ като незаконосъобразен, неправилен и немотивиран. Ответникът - Посолство на Република България в Б., Л. чрез Министерство на външните работи се представлява от юрисконсулт Р. Д., с пълномощно по делото. Софийска градска прокуратура: уведомена по реда на чл. 137, ал. 7 от АПК, се представлява от прокурор Куман Куманов, който дава становище за неоснователност на жалбата, а постановения отказ намира за законосъобразен.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Със заявление № 18002382 от 05.04 2019г. жалбоподателят е кандидатствал за виза за дългосрочно пребиваване в Р. Б.(тип D). На заявлението ръкописно е посочено „лицето е имало наложена забрана за влизане в България.“ В съдебно заседание е постъпило на 30.08.2019 година писмо вх.№ 26623 от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), към което се предоставя информация във връзка с извършена съгласувателна процедура по отношение лицето Х. А. Н., гражданин на Л., [дата на раждане] , във връзка с подадено на 30.08.2018 година заявление за издаване на виза (отказ на виза изх.№ В. 18002382). В отказа е посочено, че основанията за решението са следните чл.10, ал.1, т.14 от Закона за чужденците Република България ,апликанта е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал.1 от ЗЧРБ.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи: Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство, Съдът проверява законосъобразността на издадения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му. Съдът приема, че актът е издаден в законоустановената писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са фактическите и правните основания, послужили за издаването му. Съгласно нормата на [чл. 9ж, ал. 1 от ЗЧРБ](#) за издаване на виза, кандидатът подава попълнено и подписано заявление по образец, към което прилага документи, доказващи целта на пътуването. В чл. 13, ал. 1 от Наредбата са изброени документите, които следва да представи лицето, което иска да получи виза. Представянето на всички изискуеми документи е задължително за всеки кандидат, като чрез тях същият доказва основателността на направеното искане за издаване на виза, в случая за дългосрочно пребиваване. При постановяване на оспорения отказ, органът е направил преценка на основателността на направеното искане, въз основа на представените от кандидата документи и след съгласувателна процедура, поради което съдът намира, че е изяснил изцяло фактическата обстановка, взел е предвид всички относими факти и не е налице нарушение на [чл. 35 от АПК](#). От представената по делото Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г. на министъра на външните работи е видно кои са оправомощените лица, които могат вземат решение за отказ за издаване на виза по чл. 10 от ЗЧРБ. В съответствие с чл. 34, ал.1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим /НУРИВОВР/, е издадена и Заповед № Ав-02-307/27.09.2016 г. на ръководителя на посолството на Република България в Ливанската република, от която е видно, че към момента на взимане на решението за отказ г-н М. Д. - трети секретар и завеждащ „Консулска служба“, е имал право да връчва на заинтересованите лица формулярите за уведомление и обосновка на отказа за издаване на виза. По делото е приложено също така и писмо на Държавна агенция „Национална сигурност“, от което е видно отрицателното становище вследствие на проведената съгласувателна процедура, поради обстоятелството, че жалбоподателят е включен в информационния масив на нежеланите в Република България чужденци. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 14 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец,

който е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ. В съответствие с чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, е посочено правното основание на отказа за издаване на виза - чл. 10, ал. 1, т. 14 от ЗЧРБ, както и обстоятелството, че апликантът е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а от ЗЧРБ. Не се излагат съображения за това, по какви причини ливанският гражданин е включен в информационния масив, тъй като тези съображения засягат националната сигурност /в този смисъл е Решение № 11911 от 07.11.2016г. по адм. д. № 9153/2016 г., VII отд. на ВАС, както и Решение № 5101 от г. по адм. д. № 1549/2017 г. на Административен съд - София-град/. Съдът споделя виждането на ответника чрез юрк.Р. Д., че на консулското длъжностно лице на Република България, включително и на лицата, посочени в Заповед №95-00-254/03.10.2011г. на министъра на външните работи, не е представено право на преценка дали да издадат в такива случаи поисканата виза. Констатацията за включване на жалбоподателя в информационния масив с нежеланите чужденци предполага взимане на решение за отказ за издаване на виза в условията на обвързана компетентност. Освен това, правото на зачитане на личния и семейния живот не е абсолютно право. Съгласно чл. 8, т. 2 от КЗПЧОС, намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.

С оглед на гореизложеното, жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли. Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал. 2, предл. второ](#) вр. [чл. 173, ал. 2](#) и [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), Административен съд - София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на на Х. А. Н. /Н. А. Н./, гражданин на Ливанската република, срещу отказ с рег. № В. 18002382 за издаване на виза за дългосрочно пребиваване на Посолство на Република България в Б., Л..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: